

Bærger, der ingen Kjendskab have til Lovens Indhold. I alle de Tilfælde, hvor det kan være til Fordel for den ene eller den anden af Parterne at sætte en Lov tilside, lønner det sig ikke at udelade Straffebestemmelser. Tre Straffebestemmelserne der, og bliver Loven udført af Dyrigheden, saa kommer man snart paa det Nene med, hvad det gjælder, og saa vil den blive overholdt i de Tilfælde, hvor den ellers ganske sikkert vilde blive sat tilside. Jeg tror altsaa, at Loven vilde være meget lidet nyttig eller i ethvert Fald meget mindre nyttig, dersom man fulgte det ærede Mindretals Forslag til § 1. — Det Vndringsforslag, som er foreslaaet af det ærede Medlem fra 3die Kreds (Chr. Nielsen) til § 3 om en anden Redaktion af 2det Stykkes 1ste og 2den Linie, skal jeg med Glæde stemme for, thi jeg finder dette mere human end den Redaktion, Udvalget har erklæret sig for. Derimod kan jeg aldeles ikke gaa ind paa det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem fra 7de Kreds (Hauerslev) til samme Paragraf, ifølge hvilket enhver Lærlingskontrakt skulde falde bort, saasnart Lærlingen havde naaet det 18de Aar, og jeg skal tilføje en Grund mere foruden dem, der allerede ere anførte imod dette Vndringsforslag. Da naturligtvis meget saa Mestere ville indlade sig paa at slutte Kontrakt paa 5 Aar med en Lærling, naar denne sidste kan rende fra Læren om 2 eller 3 Aar, vilde de forødvise, som vilde have deres Børn i Haandværkslære, være nødt til at søge Børnet udfrevet af Skolen i det 13de Aar; men det er meget stabeligt for Børnene at udskrives af Skolen i saa tidlig en Alder, og ogsaa ere de fleste Drengene navnlig i den Stand, som mest søger i Haandværkslære, ingenlunde saa udvogne i en Alder af 13 Aar, at de bør sættes i Lære. Det vilde være stabeligt for mange Drenges fysiske Udviikling, om de kom i Lære saa tidlig. Altsaa vil denne Bestemmelse, som det ærede Medlem foreslaar, at Lærekontrakten skal ophøre med det 18de Aar, være til stor Stæde for den Ungdom, som netop søger til Haandværket. — Endelig skal jeg tillade mig at bemærke, at, naar der er stridt en hel Del om, hvorvidt der i § 5 bør staa, at Søndag Eftermiddag „i Reglen“ bør være fri, er det egentlig en Strid om Keiserens Stjæg; thi, som Bestemmelsen er affattet af det ærede Udvalg, at den „bør“ være fri, udtrykker den allerede, at den „i Reglen“ bør være fri. Skulde Søndag Eftermiddag absolut være fri, maatte der staa, at den „skal“ være fri; men naar der staar „bør“, siger det Udtryk, at der i Reglen ikke er Noget i Veien for at gjøre Undtagelser derfra. Denne Tilspøiselse „i Reglen“ er altsaa overlødig, den er en Pleonasm.

Indenrigsministeren (Skel): Jeg haaber, at det høje Thing vil være enig med mig i, at der ikke vil være Anledning for mig til med

stor Vidtløftighed at blande mig ind i de Emner, der her ere gjorte til Gjenstand for Diskussion. Det turde være, at denne Sags Behandling ellers kunde tabe Noget i Interesse og navnlig i samme Forhold, hvori den tiltager i Brede. Jeg skal derfor beslutte mig paa at yttre mig saa kort og saa tydelig som mulig, og navnlig med saa stor Bestemthed, som jeg formaar, vise min Stilling til de forskjellige stillede Vndringsforslag, idet jeg ogsaa i det Væsentlige vil holde mig til de Udtalelser, der ere knyttede til de stillede Vndrings- og Underændringsforslag, men kun undtagelsesvis vil finde Anledning til at føje nogle Bemærkninger til saadanne Udtalelser, der ikke ere knyttede til Vndringsforslag.

Jeg skal da, for om mulig at nedbringe Antallet af de stillede Vndringsforslag eller Diskussionen om dem noget, paa Forhaand sige, at jeg efter den Stilling, jeg har indtaget tidligere til denne Sag, kan gaa ind paa alle de Vndringsforslag, der blot gaa ud paa en forandret Ordning af Stoffet. Som Følge deraf vil jeg kunne tiltræde Betænkningens Vndringsforslag under Nr. 5, 6, 8, 10, 12, 15, 17, 19, 20, 22, 24, 28, 30, 34, 37, 40 og 41, hvilke Forslag alle gaa ud paa en forandret Fordeling af Stoffet til de forskjellige Paragrafer.

Hvad angaar Vndringsforslaget under Nr. 1 til § 1, vil jeg kunne tiltræde dette Vndringsforslag med Mindretallets Underændringsforslag, og vil ogsaa kunne modtage det med det Vndringsforslag, der er stillet angaaende Spørgsmaalet om, hvilken Dyrighedsperson der skal give Kontrakten den fornødne Paategning, og hvor det skal ske. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Alderen, der efter Flertallets Forslag gaar derhen, at Lovforslaget gjælder ikke alene den umyndige, men ogsaa den myndige Lærling, maa jeg bestemt holde paa Mindretallets Vndringsforslag. Jeg formaar ikke at se, hvad der i dette Tilfælde skulde give Anledning til at fravige Lovgivningens Bestemmelser paa dette Omraade. Det er jo en i vor Lovgivning anerkjendt Regel, at en mindreaarig Person er raadig over sig selv, over sin Person, og jeg fatter ikke, at det her omhandlede Forhold skulde være af en saa truende Natur for ham, at man skulde nødsages til at give ham den Bestyttelse, som man ganske naturligt har tiltænkt umyndige Personer, der desuden ere i det Tilfælde, at Andre afslutte Kontrakter paa deres Vegne. Den ærede Ordfører mente, at der ikke var Noget til Ginder for at udstrække Kontrakten til ogsaa at gjælde for Mindreaarige, og at disse ikke vilde kunne føle sig særlig ubehagelig berørt af at blive optagne i Loven, saameget mindre, som der jo ogsaa var paalaagt Mesteren Evangsbestemmelser. Jeg ser egentlig ikke, at disse Betragtninger ere af nogen afgjørende Betydning med Hensyn til Spørgsmaalets Beslutning, jeg indser ikke heller Be-